

Pierwotna Odra była dziką, nieokiełznaną rzeką wykorzystywaną przede wszystkim do celów rolniczych i gospodarczych. Na odcinku od Wrocławia do Szczecina żeglowano już od XIII wieku, ale było to zajęcie trudne i niebezpieczne, gdyż kręta, nieuregulowana rzeka pełna była meandrów, mielizn, kłód drzewnych i innych przeszkód.

Po latach 40 XVIII wieku dzięki pracom regulacyjnym na rzece prowadzonym przez władze pruskie wzrosła intensywność żeglugi. Do jeszcze bardziej intensywnych prac na rzece przystąpiono na początku XIX wieku i prowadzono je z przerwami do I wojny światowej. W latach 1811- 1888 dokonano pełnego pomiaru kartograficznego Odry. Znaczenie rzeki wzrosło po Traktacie Wersalskim, który nadał Odrze status międzynarodowy. Podczas II wojny światowej gospodarcze wykorzystanie Odry zmniejszyło się, ale wzrosło wykorzystanie rzeki do celów wojskowych. Pod koniec wojny władze niemieckie wycofały w głąb Niemiec nowszy tabor pływający, a pozostały zatopiono blokując port. Przywrócenie żeglugi i naprawa infrastruktury portowej zaczęło się w 1945 roku, a od 1947 możliwe stało się pływanie po całej długości Odry.

Aby dowiedzieć się więcej o historii Bytomia Odrzańskiego, Nowej Soli, Cigacic, Krosna Odrzańskiego, Słubic, Górzycy i Kostrzyna nad Odrą kliknij w punkt na mapie przy danym mieście.